

[Aksel Larsen.]

ret og skal til alle sider, og som gør det muligt at ordne de byplanmæssige, bolig-mæssige og andre kommunale spørgsmål i hovedstadsområdet på en rimelig vis. En sådan hovedstadsordning foreligger der stadigvæk ikke her for tinget noget forslag om, og jeg benytter som andre talere lejligheden til at efterlyse et forslag til en sådan.

At hovedstadsudligningen kun er en fattig nødhjælp, kan man se af den omstændighed, at der er så vidt forskellige skatter i de tre hovedstadskommuner, det her drejer sig om — rent bortset fra, at man kun taler om tre hovedstadskommuner, til trods for at der jo er mange flere hovedstadskommuner. Jeg vil forsigtigvis ikke her indlade mig i nogen diskussion om, hvorvidt den ene kommune på nogen som helst måde kan siges at administrere mere forsigtigt og økonomisk end den anden, men det er da indlysende, at en kommune som Gentofte med en befolkning, der i indtægtsklasse ligger langt, langt højere end gennemsnittet af Københavns befolkning, har let ved at have en bedre økonomi end Københavns kommune og let ved at holde lavere skattesatser. Noget lignende gælder naturligvis også i allerhøjeste grad Frederiksberg, som er en praktisk talt udbygget kommune, hvis beboeres indtægter, såvel de reelle som de skattepligtige, gennemsnitligt ligger betydeligt over gennemsnitsindtægterne i Københavns kommune. Spørgsmålet om en hovedstadsordning er jo ikke blot et økonomisk spørgsmål, men man kan sige sig selv, at så længe vi ikke har fået en fornuftig hovedstadsordning, vil skattebyrderne for dem, der bor i den pr. indbygger gennemsnitligt fattigere Københavns kommune, blive langt større end i sådanne kommuner som Gentofte og Frederiksberg, og både den hidtidige udligningsordning og den, der nu foreslås, er af en sådan art, at man må erkende, at disse uretfærdigheder langt fra afhjælpes.

Jeg må forøvrigt vel have lov til at benytte den her givne lejlighed til at sige, at jeg med ikke ringe forbavselse har læst meddelelserne i aviserne om det skatteforhøjelsesforlig, der skal være afsluttet på Københavns rådhus mellem socialdemokrater og konservative. Nu er de konservative jo ganske åbenbart med i det; hvis de ikke var det, måtte jeg have ret til ikke alene naivt, men udfra den bedste overbevisning at sige, at den højtærede indenrigsminister dog ikke kan give dispensation fra lovens klare bestemmelser om skattevalg, hvis man vil forhøje, som man har påtænkt. Men jeg

ved, at de konservative er med i forliget, og jeg vil derfor nøjes med at sige: jeg advarer den højtærede indenrigsminister imod, når man kommer til ham med den officielle henvendelse, at give dispensation fra lovens bestemmelser med hensyn til skatteudskrivningen i Københavns kommune. Hvordan man end ser på det, hvordan man end ser på Københavns kommunes administration, økonomi o. s. v., kan man dog ikke på nogen som helst måde komme og påstå, at kulprisernes stigning er noget, som er afgjort ved en lov, vedtaget af den danske rigsdag i løbet af det sidste år.

Dette var som sagt kun en sidebemærkning, som jeg dog følte trang til at komme med, og så vil jeg iøvrigt sige, at vi naturligvis ikke vil modsætte os gennemførelsen af dette forslag om ændring af hovedstadsudligningsloven, for selvom det kun er et beskedent lapperi, er det dog alligevel bedre end det hidtidige. Men vi finder det aldeles ikke tilfredsstillende, og vi henstiller til alle rette vedkommende adskilligt mere energisk og måske også en smule mere fornuftigt, end det hidtil er sket, at arbejde på at komme med et regulært forslag til en hovedstadsordning, som ikke blot bringer orden i økonomiske mellemværender kommunerne imellem, men også i alle andre hovedstadsproblemer.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Må jeg takke de ærede ordførere for den venlighed, de har vist overfor dette lovforslag. Det er mig en glæde at kunne konstatere, at partierne tiltræder forslaget, som det er forelagt, selvom det naturligvis sker med større eller mindre tilfredshed, og jeg kan for mit eget vedkommende tilføje, at heller ikke udfra de synspunkter, som jeg har i denne sag, er forslaget fuldt tilfredsstillende. Jeg skal ikke give anledning til nogen diskussion om, hvori jeg ser forslagets mangler, men blot ligesom de ærede ordførere understrege, at det er et resultat af et langvarigt arbejde under voldgiftsrettens former mellem de kommuner, der er interesseret i denne sag, og arbejdet har altså nedfældet sig i det resultat, vi står overfor, et resultat, der efter min opfattelse i betragtning af hele sagens midlertidighed må kunne accepteres. Jeg er glad ved, at dette synspunkt i det store og hele dækker alle anskuelser i denne sal.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen gjorde en parentetisk bemærkning med hensyn til de muligheder, der nu foreligger for, at Københavns kommune vil an-